

Rasspecifik Avels Strategi 3.0

för

Lakelandterrier (revidering av tidigare RAS från 2009 och 2017)

Framtaget 2024 av Svenska Terrierklubbens AK i samarbete med
aktuella uppfödare

Fastställd av SKK år 2024

Ingår i Svenska Kennelklubbens organisation

Innehåll

Inledning.....	3
Regler och rekommendationer för uppfödare och hanhundsägare.....	3
Historik	4
Rasens ursprung.....	4
Population	6
Nuläge	6
Mål	7
Handlingsplaner	7
Funktionsegenskaper och Vardagsmentalitet	8
Nuläge.....	8
Handlingsplaner	10
Hälsa	10
Mål	10
Handlingsplaner	10
Exteriör	11
Nuläge	11
Mål	11
Handlingsplaner	12
Handlingsplaner för rasklubben.....	12
Källförteckning	12
Bilagor	13

Inledning

På Svenska Kennelklubbens Kennelfullmäktige 2001 beslutades att det för varje ras skulle utarbetas en rasspecifik avelsstrategi, RAS.

Uppdraget att utforma dessa lades på specialklubbarna, i lakelandterrierns fall Svenska Terrierklubben, som i sin tur delegerade uppdraget till rasklubben, dåvarande Nordiska Lakelandringen.

Samordningsansvaret för varje RAS låg kvar på Svenska Terrierklubben, som har haft till uppgift att vägleda rasklubbarna samt samla in förslagen och översända dem till Svenska Kennelklubbens avelskommitté (SKK/AK) för fastställande.

Arbetsgång

Tyvär lades rasklubben ner under 2023, efter ansträngningar från Svenska Terrierklubben och rasintresserade att återupprätta den, efter att ha varit "vilande" ett par år. Därför är det nu SvTeKs AK som utarbetat denna revidering med hjälp av några av uppfödarna, som därefter förankrat den med alla uppfödare, som haft någon kull under den senaste 10-årsperioden, då de också haft möjlighet att komma med synpunkter som beaktats.

Kommentar från SKK i samband med fastställande av föregående RAS

Se *bilaga 1*

Regler och rekommendationer för uppfödare och hanhundsägare

Rasens utveckling och framtid grundar sig på uppfödarnas val av avelsdjur och att aveln måste vara målinriktad, långsiktig och hållbar, så att den inte leder till brister avseende hälsa, funktion, mentalitet eller exteriör. En förutsättning för detta är, att rasen inte töms på genetisk variation.

I SKKs grundregler står att läsa:

Hundavel ska bedrivas på ett sådant sätt att det främjar både tikens och avkommans hälsa och välbefinnande. Varje medlem som upplåter sin hund till avel ska vara väl förtrogen med SKKs avelspolicy samt med rasens standard, provregler, registreringsregler och rasspecifika avelsstrategi, samt aktuella bestämmelser i djurskyddslagstiftningen. Uppfödningen ska ske kvalitetsmedvetet och med stort ansvar.

Lakelandterrier som används i avel skall väljas med hänsyn till helhetsbilden, där både fysiska och mentala kvalitéer skall vägas in.

Utvärdering av avkomman bör göras kontinuerligt av hanhundsägaren och uppfödaren.

Historik

Rasens ursprung

Lakelandterriern härstammar från den vackra bergiga nordvästra delen av England, the Lake District, där de sedan lång tid använts för att jaga och utrota skadedjur, framför allt höglandsräv, det största hotet mot den då omfattande fårnäringen.

Genom selektiv inkorsning av äldre terrierrasor med för ändamålet speciella åtråvärda egenskaper, lyckades man skapa en ras med extremt mod och framåtanda, liten till formatet, men med tillräcklig benlängd för att kunna hoppa upp på klipphyllor där räven forskansat sig. Med outtröttlig styrka och envishet skulle inte hunden ge upp förrän den nått sitt mål, att döda räven. Dessa små arbetande terriers i Lake District kunde oftast i början identifieras med uppfödarens namn eller namnet på området där de föddes upp, t.ex. Lowter, Ullswater, Patterdale, Fell, Cumberland och John Peel. Även jaktklubbar med Foxhounds hade sin favorittyp av terrier som identifierades med klubbens namn såsom Blencathra, Melbreck och Coniston. På grund av den geografiska svåråtkomligheten i dessa bergstrakter, lyckades man förhållandevis lätt renodla och bevara typen.

Några rashistoriska årtal är:

- 1912 vid ett möte i Keswick beslutade rasentusiaster att hundarna nu skulle samlas under namnet Lakeland terrier
- 1921 samlades man kring en gemensam rasstandard som skickades till Engelska Kennelklubben
- 1921 bildades The Lakeland Terrier Association
- 1928 stambokfördes de första Lakelandterrierna i Engelska Kennelklubben
- 1931 delades rasens första Challenge Certificates (CC's) ut till Evergreens Double och Egton Lady of the Lake, båda hundarna blev senare champions
- 1932 bildades rasklubben The Lakeland Terrier Club och lite senare The Lakeland Terrier Society
- 1963 blev CH Rogerholme Recruit BIS på Crufts
- 1967 blev CH Stingray Derryabah BIS på Crufts, för att året efter bli BIS på Westminster i USA.

Lakelandterriern i Sverige

Egton Surprise

De första lakelandterrierna importerades till Sverige 1931.

De tidiga lakelandterrierna i Sverige var populära hundar i grytjakt då de hade skärpa och jaktlust. Flera hundar togs in till Sverige och intresset för den lilla pigga trevliga terrierrasen ökade. I början av 1950-talet registrerades nästan 150 lakelandterrier/år mot ca 25 under den senaste tioårsperioden med en oroande dip under 2022-23!

Idag finns inte mycket kvar av de ursprungliga brittiska hundarna i de svenska linjerna, men det går att härleda de svarta hundarna från några av de hundar som togs in på 30-talet.

Idag används rasen inte längre som jakthund utan är en trevlig all-round-hund.

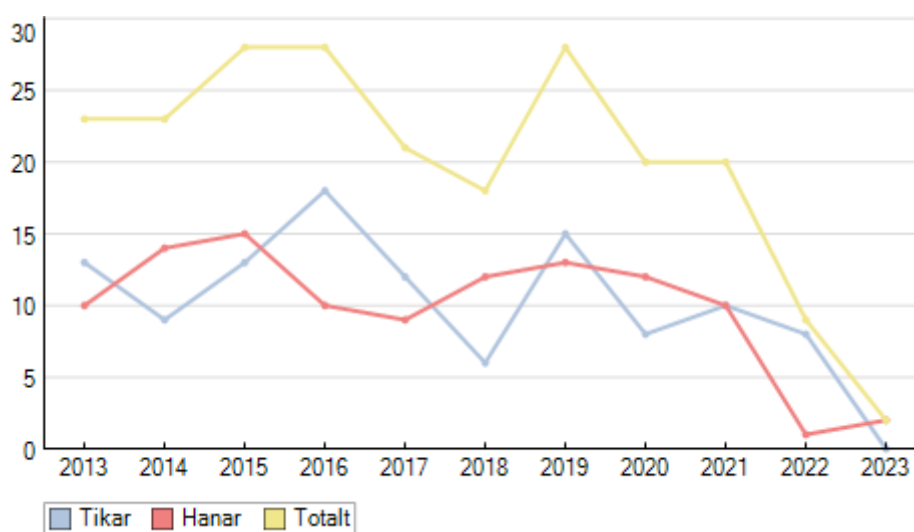
En historisk översikt över uppfödare i Sverige, se **bilaga 2**

Population

Nuläge. Den lilla populationen, idag ca 200, lakelandterrier i Sverige, speglar i stort de mest använda linjerna runt om i världen.

Det föds för få kullar och används för få hundar i avel för att vi skall ha ett effektivt avelsarbete i rasen. Uppfödarna är med andra ord helt beroende av import och ett internationellt samarbete.

Figur 1. Förändringar i populationen över åren 2013 – 2023 fördelat på antal hanar, tikar och totalt.

Tabell 1. Antal registrerade hundar samt statistik över födda kullar för åren 2013 – 2023.

År	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Reg. i SKK	23	23	28	28	21	18	28	20	20	9	2
därv imp ()	4	3	3	4	2	4	4		1		
Antal kullar	5	5	7	7	7	4	5	4	5	3	-
Antal valpar/kull	3,6	3,4	3,6	3,9	2,9	2,5	4,6	5,0	3,8	3,7	-
Antal olika h/t	5/5	4/5	5/7	5/7	5/7	4/4	5/5	3/4	4/4	2/3	-
Genomsnittlig inavelsgrads %	3,4	0,9	2,3	1,0	2,4	0,9	3,1	2,1	3,9	3,3	-

Inavelsgradsökningen

Den genomsnittliga inavelsökningen i rasen (i Sverige) varierar, vilket det lätt gör i små populationer, då enstaka kullar kan få ett stort inflytande på medelvärdet, som dock håller sig på 2,3 % under den senaste 10-årsperioden.

Fördelningen av använda hanar/tikar per år har varit relativt jämn. Under ovanstående period har väldigt många olika avelsdjur använts från minst sju olika länder, dock har en svenskfödd hane lämnat 7 kullar (=25 valpar), en import 5 kullar (13), en annan import 4 kullar (17+3 imp)

ytterligare en import 3 kullar (13+2) och fyra hanar (därav bara en svenskfödd) har lämnat 2 kullar vardera (=34+3 imp). På tiksidan är det lika internationellt; en importerad tik har lämnat 5 kullar (18), en svenskfödd 4 kullar (13), två tikar 3 kullar vardera, en imp (14) och en svensk (10). Ytterligare två tikar har lämnat 2 kullar vardera; en svensk (14) och en imp (9).

Den svenska populationen innehåller, som redan nämnts, många importerade hundar. Observera att dessa hundar oftast inte har fullständiga 5-generationers stamtavlor i SKKs databas, och att inavelsgradsökningen därför inte är helt tillförlitlig, dvs är lägre i de statistiska tabellerna än i verkligheten.

Ett riktmärke är att ingen hanhund eller tik ska lämna mer än 5% av valparna i sin generation, men i numerärt mycket små eller mycket stora raser måste denna beräkning ses som ett riktmärke, som kan behöva anpassas till rasens verklighet. Antalet barnbarn bör som en följd av detta inte överstiga det dubbla.

Tabell 2

Hanar och tikar födda 2010 och senare med 10 eller fler svenskfödda barnbarn

Regnr	Hundnamn	Födelseår	Svenskfödda avkommor	Övriga avkommor	Svenskfödda barnbarn	Övriga barnbarn
FI50302/10	BIG LADY'S MICRO-ALFRED	2010	0	4	13	3
SE30192/2011	WAKEFIELD A VOICE OF FREEDOM	2010	18	0	15	0
SE40145/2010	LATTIBI SPECIAL BOY EROZ	2010	7	0	14	0
LOE2059735	CHELINES BURNING FLOWER	2011	0	1	25	0
KCAP01833701	NUJAX NORWEGIAN WOOD	2011	0	2	25	0
SE16066/2012	NETTÄNGENS CUTEST ALBA	2012	13	0	13	0
SE31961/2013	LOISLANE VAN FOLINY HOME	2012	14	0	17	0
LOE2120794	CHELINES IN EXTREMIS	2012	10	3	22	0
SE58160/2014	CHELINES WHAT A THING	2013	1	0	14	0
SE13792/2013	MAR GAMMAS IRIS	2013	3	0	10	0
SE31962/2013	BIG LADY'S MICRO-INVADER	2013	13	3	20	2
SE54032/2016	CHELINES HARRY GARCIA	2014	17	3	11	2
SE43159/2016	SCARTOP BOUDICA	2016	5	0	12	1

Mål

Bibehålla en fortsatt låg inavelsgradsökning inom rasen, dvs inte överstiga 2,5% i medelvärde räknat på 5 generationer och avstå från enskilda kombinationer som överstiger 6,25%.

Fortsätta att använda många olika föräldradjur i aveln för att öka den genetiska variationen.

Att en enskild individ inte skall ha fler avkommor än 5 % av en generations registreringar.

Öka de nuvarande nedgångna registreringarna i Sverige till att åter vara minst 20 lakelandterrier/år till nästa revidering om 5 år.

Handlingsplaner

Fortsätta att inte överanvända enskild hanhund.

Inte göra om samma kombination, för att inte minska den genetiska variationen.

Välja så obesläktade linjer som möjligt vid import av sperma eller avelsdjur.

Uppmuntra och hjälpa presumtiva nya uppfödare.

Sprida kunskap om rasen, göra rasen synlig.

Funktionsegenskaper och Vardagsmentalitet

Nuläge. De flesta lakelandterrier är i dag sällskaps- och familjehundar. På grund av sin lust för fartfyllda aktiviteter trivs de ofta bra på agilitybanan, och arbetslusten för att spåra och söka är stor. Många individer har gjort bra ifrån sig på lydudsplanen (historiskt finns flera L CH), i agility, spårning och rallylydnad. Numera finns även de som tränar nosework och en hund är utbildad teraphund.

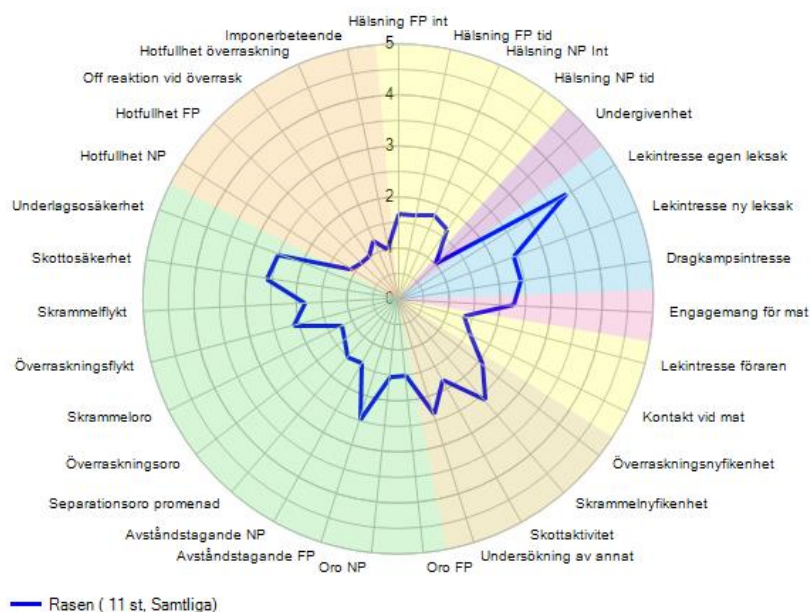
Lakelandterrier är en glad och positiv hundras med mycket charm. Den är aktiv och nyfiken, alltid full av förväntan och med glimten i ögat. Det är en livlig hund, speciellt som unghund. Den har lätt för att lära men kan vara en utmaning vid träning, då den är framavlade för att vara en modig och självständigt arbetande klippgrytjägare. Det är en terrier som kräver en vänlig men fast och konsekvent hand.

Resultat från tidigare genomförda hälsoenkäter visar att tre områden utkristalliserats som "problem" hos ägarna inom rasen. Dessa är ljudkänslighet/skotträdsla, jaktbeteende och hundilska. Detta antas kvarstå hos en del av populationen. Några anses även "skälliga", men det är svårt att avgöra hur stor del av "problemen" som kan härledas som genetiska kontra vara ägarrelaterade.

Resultat från MH/BPH-beskrivningar

Till dags dato har 18 (därav 2 individer mellan 2013 -2023) hundar genomfört **MH** med känd status. Noteras att en extra ansträngning gjordes under 2009 då 10 av dessa genomförde MH. När det gäller **BPH** har 12 hundar (därav en import som inte är med i spindeldiagrammet nedan) genomfört en beskrivning och har därmed fått känd mental status under de senaste 11 åren.

Figur 2. Spindeldiagram över rasens medelvärde på de i BPH ingående momenten.

Mål

Minska andelen ljudkänsliga/skotträdsla/hundaggressiva hundar.
Att avelsdjur är BPH beskrivna, så att känd mental status finns på individer som har använts och går i avel.

Handlingsplaner

Få fler hundar BPH beskrivna, framför allt de som kommer att användas i avel, genom att informera/uppmuntra vid sammankomster och i mediala kanaler.

Minimera användandet av ljudkänsliga/skotträdda/hundaggressiva hundar i avel.

Hälsa

Nuläge. Inför denna revidering har ingen ny hälsoenkätundersökning genomförts då rasen är så numerärt liten och saknar rasklubb. Uppfödare, hundägare och andra intresserade håller dock kontakt via en FB-grupp: Nordiska Lakelandringen.

Sammanställning av två tidigare hälsoenkäter finns dock i **bilaga 3**.

Enligt den försäkringsstatistik som Agria Breed Profile sammanställt för 2016-2021, ersätts inte veterinärvård mer för lakelandterrier än för medelhunden. Det enda som visar sig mera ersatt är för tarm- och magproblem, men Agria poängterar också att inte fästa för stor tilltro till statistiken, då det är mycket få försäkrade lakelandterrier i bolaget. Att hudproblemen förbättrats mycket tror uppfödarna beror på att de undvikit använda hundar från sådana kända "problemlinjer" i aveln.

Som i alla raser förekommer enstaka sjukdomar/problem, men **sammanfattningsvis kan man säga att lakelandterriern är en frisk ras**.

2017 fick uppfödarna svara på några frågor om hur våra hanhundar och tikar fungerade som avelsdjur.

Av dessa svarade 8 uppfödare, vilka representerade ett stort antal uppfödda valpar, att både hanhundar och tikar har för det mesta fungerat bra i aveln. Hanhundarna har haft en bra könsdrift och tikarna har varit goda mödrar.

Det har varit få snitt och vid några tillfällen har det behövts veterinärhjälp (kalk eller assistans) utan att behöva snitta tiken.

Mål

Att behålla rasen frisk och sund.

Handlingsplaner

Att utvärdera rasens hälsa genom sammanställning och analys av regelbundna hälsoenkäter.

Att uppmuntra ett gott samarbete och öppenhet uppfödare emellan.

Exteriör

Nuläge. Det är få hundar som ställs ut, många får excellent i kvalitet på utställningar och en majoritet av dem får också certifikatkvalitet. Andelen "very good" är lågt och "good" samt "sufficient" är så gott som obefintliga. Som i många trimraser sorteras ofta mindre välbyggda exemplar bort redan på trimbordet och visas därför inte.

Det finns flera hundar varje år, som placerar sig i grupper och andra finaler!

Vid SvTeKs domarkonferens 2005 kom domarkåren bl.a. överens om detta uttalande:

Rätt typ måste eftersträvas, observera både huvud och uttryck.

Sök kvalitet.

På grund av rasens numerär är det svårt att ha en riktig uppfattning om dess kvalitet, fel och förtjänster.

I november 2024 är rasen föremål för en ny genomgång vid SvTeKs domarkonferens.

Rasen är inte upptagen i listan Breed Specific Instructions, BSI.

Lovande valp med utmärkt exteriör

Mål

Att våra lakelandterrier skall vara rastypiska i enlighet med gällande brittisk och FCI-standard. Uppfödarna skall inte ge avkall på en god exteriör, men även väga in mentalitet, hälsa och genetisk variation i sitt avelsarbete.

Några rasdetaljer att tänka på:

Uppfödarna bör sträva efter en bra tät, sträv och lätttrimmad pälskvalitet.

Minimera användandet av dåligt pigmenterade hundar.

Handlingsplaner

Eftersträva att alla avelsdjur är utställda eller exteriörbedömda någon gång.
Försöka få reda på hundar som är svårtrimmade, så att man kan ta det i beaktande i sitt avelsarbete.

Utmärkt helhet

Handlingsplaner för rasklubben

Eftersom rasen inte har någon rasklubb faller avelsansvaret på specialklubben Svenska Terrierklubben, som dels har en kommitté för de numerärt små terrierraserna, dit lakelandterriern innefattas, dels erbjuder information och ny kunskap genom artiklar i Terrierposten, vid webinarier och konferenser avseende avelsfrågor för alla sina medlemmar. Ledamot i SvTeKs AK är också med i FB-gruppen Nordiska Lakelandringen och har därmed kontakt med fler intresserade av rasen, som kanske inte är medlemmar i SvTeK.

Källförteckning

SKKs Avels- och Hunddata

Tidigare RAS

Fotografer: Natalia Kopylova, Ewa Andersson, Börje Gustafson och Ann Hunt.

Bilagor

BILAGA 1

Undertecknad har på SKK/AKs uppdrag granskat Nordiska Lakelandringens avelsstrategi för Lakelandterrier.

Strategin är väl genomarbetad och det framgår på vilka sätt den har förankrats bland rasklubbens medlemmar.

Mål och strategier är i de flesta fall tydliga där målen är mätbara, något som är nödvändigt för att kunna utvärdera utvecklingen inom varje område efter t.ex. fem år inför nästa revidering av RAS.

Målet för exteriör är svårt att utvärdera i alla delar och bör ses över till nästa revidering.

Målet för mentalitet är till största delen tydligt och konkret, men innehåller också en del som säger att det är "önskvärt att avelsdjur är BPH-testade..." vilket inte kan ses som ett mätbart mål.

Målet för hälsan är kort och allmänt hållet, vilket inte ger möjlighet till utvärdering. Klubbens medlemmar har besvarat hälsoenkäter 2007 och 2012 (ca 100 hundar resp. år), och i resultatet finns några områden där det framgår att ca 20 – 25% av hundarna har problem, t.ex. mag-tarmproblem, tumörsjukdomar och tandsten. Alla dessa problem har minskat något från 2007 fram till 2012, men bör uppmärksammas i mål och strategier. En mycket positiv utveckling har skett vad gäller hudproblem/klåda där 2007 drygt 25% av hundarna ansågs lida av dessa problem och 2012 har siffran sjunkit till ca 8%. Här vore det intressant att få ta del av hur man åstadkommit denna stora minskning av problemet.

Sammanfattningsvis är detta ett bra dokument som genom struktur, tydlighet och korrekt utformning ger läsaren relevant information.

Lycka till med det fortsatta avelsarbetet!

Forshaga 21 oktober 2018

Kerstin Andersson

BILAGA 2

Uppfödare av Lakelandterrier i Sverige.

I Sverige introducerades lakelandterrierna av Otto Salomonsson, kennel Urskogen. Han importerade med något års mellanrum från 1931, fyra lakelandterrier från England. Alla var utmärkta jakthundar och blev champions.

1935 stambokfördes den första svenskfödda lakelandterriern Urskogen Bessie.

1937 stambokfördes 8 lakelandterriervalpar. Förutom 6 från kennel Urskogen, 2 från Emil Jeppssons kennel Jaktlyckan, som kom att föda upp rasen till 1976.

1937 importerade Carin Slättne (kennel Slättäng) Mockerkin Menthill och tiken Egton Delight of Howtown.

Under kriget sålde engelsmännen många av sina hundar och flera av dessa hamnade i Sverige, bl.a. hos Carin Slättne och kom att betyda mycket för den svenska stammen.

1943 köpte Rudolf Thomsson Slättängs Hexy, som blev stamtik för kennel Lövskogens vinstrika lakelandterrieruppfödning under många år. Lövskogens Lakeman kom att bli rasens första svenskfödda champion (obs att det krävdes jaktmeriter då).

Under 40-talets senare del importerade grevinnan Molla Cronstedt, kennel Winston, ett flertal hundar från kennel Blackwell, som gjorde väl ifrån sig i utställningsringarna.

1954 importerade Carin Slättne Castleguard Corpral, som kom att sätta ett stort avtryck i aveln. Kennel Slättäng är synonymt med rasen lakelandterrier i Sverige. Carin var aktiv i rasen från 1937 fram till sin sista kull valpar, som registrerades i hennes namn 1995. Carin importerade en mängd fina lakelandterrier hem till gården Slättäng, och det har funnits många fina hundar födda under detta prefix genom åren. Under några år hade hon uppfödningen tillsammans med dottern Ann Rosén, som sedan skaffade ett eget kennelnamn, Hammerlake (1984-90). Carins dotter Eva har sedan 1990 en liten uppfödning under namnet Slättäng.

Slutet av 1960-talet var början på rasens glansperiod i Sverige. Nils Steen, kennel Silvermarken (1963-91), kom i gång med sin omfattande uppfödning av lakelandterrier, där en av de mest kända var Ch Silvermarkens Parlourmaid som var en gruppvinnare i början av 70-talet. Ylva Glimfelt (kennel Glims, 1967-80) försökte liksom Nils Steen bygga upp en vacker svart lakelandterrierstam härstammande från de första lakelandterrierna på 30-talet. De svarta lakelandterrier som nu förekommer runt om i världen har oftast anor från Silvermarkens och Glims kennlar.

Leif Ranshede (kennel Redhunter, 1974-80) importerade år 1974 hanen Minerstown Monarch från England. Monarch kom att bli en av de stora vinnarna under några år.

Hanne Gimby (kennel Gimlake, 1972-86) startade under början av 70-talet sin framgångsrika uppfödning med bl.a. Ch Gimlakes Emil. Lilianne Persson (kennel Concords, 1979-87) startade sin uppfödning med en tik från kennel Gimlake. Eva-Britt Pettersson hade några vinnande hundar i slutet av 70-talet med bl.a. importen Ch Laroc Leading Dancer och födde upp några enstaka lakelandterrierkullar. Torsten Falck (kennel Fyrisvallen, 1971-83) och Tore Brädde (kennel Harper, 1979-88) födde upp några framstående lakelandterriers där den mest kända är Ch Harper Rosie, som var en av grundpelarna till Bert Hunts (kennel Scartop) många vinnare i Danmark.

1978 bildades rasklubben Nordiska Lakelandringen av några rasentusiaster.

Sedan början av 1980-talet har det kommit till flera nya uppfödare inom rasen, många av dem började med en tik från Slättängs t.ex:

- Inger Nordengrahn med dottern Ann (kennel Ingnors, 1984-94).

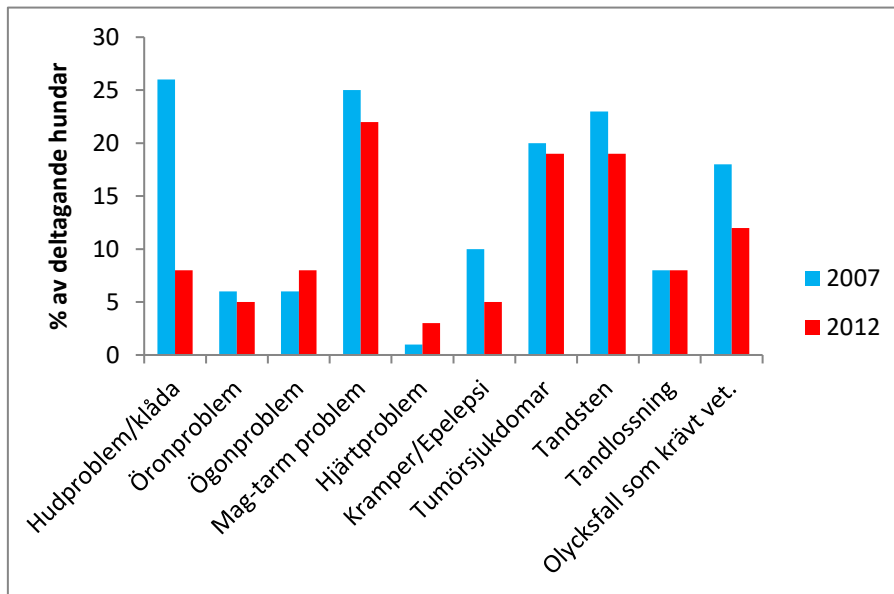
- Birgitta Lindström och Gunnar Sandberg (kennel Cumbria, 1984-2002)
- Ann Kilsund (kennel Extravagant) med lakelandterrier 1986-1988 men också airedaleterrier och släthårig foxterrier.
- Siv Wänman med dottern Katarina kennel (Lakies, 1989-2007) började med material från Ingnor och Cumbria.
- Inga-Lill Johnsson (kennel Sibbles, 1984-2020) Första avelstiken kom från Harper.
- Barbro Lindh-Vendel (Terbros, 1986-1991) startade med tik från Sibbles.
- Berit och Bert-Inge Axelsson (Kennel Terrax, 1990-2011) började med en Terbros-tik. Födde upp den känd Terrax Coola Calle som förutom Int U Ch även var L Ch m.fl. tunga lydnadstitlar.
- Karin Thörnkqvist (kennel Shimmer Lakes, 1991-2011), första tiken kom från Ingnor.
- Ingela Nilsson (kennel Gay Gordon), lakelandterrier 1991-2002 men också airedaleterrier, använde mest importer.
- Peter Hallgren (kennel Penatz, 1992-1993) hade bara två kullar, första från en Gimlake-tik.
- Susanne Andersson (kennel Checkpoint, 1999-2017) startade med en tik från Gay Gordon och har tagit in en del nytt blod till Sverige genom att para sina tikar med kontinentala hanhundar och på senare år även importera några nya tiklinjer.

Många uppfödare slutade under 80- och tidigt 90-tal och rasen har idag några få entusiaster som försöker få upp rasen i sin forna standard.

- Anette Johnsson (Ambleside 1996-) tog sin första kull 1996, som kom att följas av fler i samband med att hon importerade 2 tikar från Alberto Velasco (kennel Chelines) i Spanien.
- Åsa Holmdahl & Pär Andersson (kennel Pliris 2000-) startade med en Slättängstik.
- Svante Frisk (Touthstone, lakelandterrier 2002-2006) började med en svart tik från kennel Ambleside.
- Elisabeth Pettersson (kennel Cycorn, 2003-2003) tog bara en lakelandterrierkull på en tik från kennel Chelines men två av de tre valparna kom att användas i avel på kennel Lakies och Touthstone, så dessa linjer kom att användas i flera led.
- Ann-Marie Hedin (kennel Lattibi, 2004-) Startade med en tik från kennel Pliris.
- Anneli Persson (kennel Nun's Story, 2006-) Startade med en tik från kennel Lakies.
- Margareta Gamma (Mar Gamma's, 2007-18) är den uppfödare som fött upp flest lakelandterrier sedan starten 2007 med en tik från kennel Touthstone. Kenneln har importerat flera hundar, som ökat avelsbasen i rasen.
- Conny Mindemark (kennel Mindic) startade uppfödningen med en tik från kennel Ambleside. Har bara haft en kull född 2011.
- Anette Andersson (kennel Nettängen, 2012 -) startade sin uppfödning med en tik från kennel Lattibi.
- Charlotte Sandell (kennel Huffish) hade en enda kull i slutet av 2013 undan en amerikansk tik.
- 2015 registrerade *kennel Scartop* sin första svenskfödda kull sedan Bert Hunt flyttat till Sverige från Danmark (och tidigare England). Han gifte sig här med Ann Kilsund och de tog hans kennelnamn på de valpar som föddes 2015-2022. Kenneln har importerat ett flertal hundar som haft *stora* framgångar i utställningsringarna och lämnat fina avkommor. Sedan 2023 är Bert åter ensam tecknare av kennel Scartop.
- Eva Lindelöf kennel Kiboli) hade en kull 2019 undan en Big Lady-tik.
- Claire Kjerrman (inget kennelnamn) hade en kull 2022 undan en tik från Kiboli's

BILAGA 3

Resultat från hälsoenkäter

Detta är en sammanställning av de deltagande hundarnas problem.
Det är resultat från ca 100 hundar som sammanställts respektive år.